

تحلیلی بر برنامه ها و سیاست های برنامه ریزی مسکن در شهر سنگاپور

بهناز نظری^{*}، تکنم حنائی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد

اسلامی، مشهد، ایران. behnaz.nazari1996@gmail.com

۲- دانشیار، گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران. t.hanaee@mshdiau.ac.ir

چکیده

تامین مسکن مناسب از نیازهای اولیه انسان به شمار می آید و می توان گفت نخستین توقع جوامع از دولتها می باشد که آنها می بایست اقداماتی را در راستای تامین مسکن طبقات کم درآمد انجام دهند. در بسیاری از شهرهای در حال رشد به ویژه در کشورهای در حال توسعه که دوران گذار شرایط اقتصادی- فرهنگی را از الگوهای سنتی به سوی الگوهای نوین طی می کنند، یکی از آثار اولیه شهر گرایی و رشد فزاینده جمعیت شهر نشین آن ها، مشکل مسکن و عدم تعادل بین تقاضا و عرضه مسکن است. بدین منظور هدف از این مقاله بررسی و تحلیل سیاست ها و برنامه های مسکن در شهر سنگاپور می باشد. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی است و گردآوری اطلاعات به صورت اسنادی که از طریق آن سیاست های مورد استفاده کیفی بررسی می شود. این پژوهش بعد از شناخت مسائل و مشکلات مسکن شهر و شناسایی گروه های نیازمند مسکن عمومی و کسب اطلاع از مسکن گذشته و تغییرات آن، در نهایت با جمع بندی به این نتیجه رسید که تأثیرگذارترین برنامه ها، سیاست مسکن انعطاف پذیر با نفوذ دولت متمرکز است. نتایج این مقاله نشان می دهد که سیاست های مسکن عمومی از گذشته تا به امروزه در ۶ دسته کلی تقسیم بندی شده است. همچنین به نظر می رسد موفقیت در بخش مسکن در شهر سنگاپور، بیش از هر چیزی مرهون رعایت اصول اولیه برنامه ریزی است و این باعث شده است که هم برنامه ریزان و هم دست اندر کاران فعال در بخش مسکن همیشه با توجه به شرایط خانواده های خاص و وضعیت اجتماعی ساکنان گزینه مناسب و مطمئنی را برای اجرا پیاده کنند.

کلمات کلیدی: واژه های کلیدی: مسکن، گروه های کم درآمد، سنگاپور، مدیریت مسکن عمومی

* Corresponding author: دانشجوی کارشناسی ارشد گروه شهرسازی دانشگاه آزاد مشهد

Email: behnaz.nazari1996@gmail.com